

“Aquesta ciutat” una sorpresa escènica

Quan el lector de QUADERN llegirà aquest comentari s'hauran esgotat les representacions de l'obra teatral “Aquesta ciutat” que van ser programades pel grup “Doble via”. Cal dir que les representacions de “Aquesta ciutat” han estat autèntica sorpresa per als sabadellencs atents al bon teatre.

L'elenc “Doble via” s'havia donat a conèixer l'any passat amb l'obra “Oblida't dels tambors”, de Ana Diosdado. En la seva segona incursió el grup se n'ha anat més endarrera en el temps i més lluny en l'espai, amb una obra de l'autor nordamericà Thornton Wilder, titulada “Our town”, que va ser premiada l'any 1938 amb el Pulitzer i que ja és un clàssic dintre del teatre contemporani.

Heu's ací la petita història d'aquesta exhumació. Es dona el cas que Salvador Fité, capdavanter i director del grup “Doble via”, havia debutat com a galant jove, l'any 54, en l'estrena de l'obra de Wilder que va donar a conèixer a Sabadell el quadre escènic de la Puríssima Concepció -més tard “Palestra”-, després de l'èxit aconseguit a Madrid i a Barcelona amb la companyia del Teatro Nacional Maria Guerrero i de la difusió aconseguida amb la versió cinematogràfica que se'n va fer a

Hollywood. Els de la Puríssima Concepció van presentar l'obra en traducció castellana -com era habitual aleshores- sota el títol de “Nuestra ciudad”. Ara, trenta anys més tard, Fité ha satisfet la seva il·lusió de reposar-la, però en català i, encara més, adaptada a casa nostra. Aquest transplantament l'ha realitzat un home tan vinculat a QUADERN com és Josep Torrella. I hem d'advertir que no es tracta d'una idea arbitrària; com ha dit algú, el protagonista de la comèdia és la quotidianitat i aquesta és una entelèquia que es pot trobar més en la seva pròpia salsa allí on l'espectador presencia l'obra. Això, segons se'ns diu, el propi Wilder ho havia suggerit. Així, doncs, **aquesta ciutat** resulta ser, en definitiva, un calc gairebé exacte de la nostra, però en visió retrospectiva de principi de segle, sense que es mencioni el seu nom en cap moment i sense que es puntualitzi amb rigor històric la seva identitat, però fent versemblant la seva aproximació.

Naturalment, no n'hi havia prou amb les referències a un entorn ciutadà conegut, ja que dintre d'una estructura urbana s'hi han de moure unes formes de vida, uns hàbits, que en el panorama català es manifesten molt diferentment de com ho havien fet en el panorama nordamericà descrit per Thornton Wilder. I encara més si es retrocedeix a l'entrada del segle.

Salvador Fité ha dirigit no sols la posada en escena real sinó que també ha fet de “director” com a personatge fictici que enllaça les diverses escenificacions i mou els fils de l'acció, parlant amb el públic com en una tertúlia d'amics. Amb el seu sòlid bagatge escènic i la seva sensibilitat, Fité ha aconseguit que la representació s'escolli en una atmosfera intimista, llisa, tal com escau a una acció que ha de poder arribar a somoure els sentiments de l'espectador sense recolzar-se en diàlegs efectistes. El pas de la quotidianitat domèstica, simpàtica, dels dos primers actes, a l'altra cara de la quotidianitat, la dramàtica, la transcendent, d'original i arriscada plasmació en el tercer acte, ha estat

Montse Adalid en un emotiu moment de la representació. (Foto: M. Avellaneda).

també superat per Fité amb un domini del to escènic complet.

Voldríem senyalar que la ubicació real del cementiri sabadellenc a “l'altra banda del riu” ha brindat amb safata a l'adaptador un recurs al·legòric que ell ha potenciat amb el diàleg i també despullant el paratge de tota altra referència històrica (l'Arrahona romana, Sant Nicolau, La Salut) que pogués destorbar el simbolisme.

Quant a actors i actrius altres que Salvador Fité, nombrosos i tots molt joves, han sabut encaixar bé en una tasca de conjunt harmònica i exempta d'estrídències. Sense treure mèrits a cap de les participacions secundàries, cada una d'elles degudament marcada, voldríem ressaltar la protagonista -Montse Adalid-, amb la rèlica adequada del seu oponent -Joan Vives-, i les caracteritzacions -referint-nos a “caràcters” més que a aparences externes- de les dues parelles de pares: Annamaria Fité / Josep Barceló i Anna Vidal / Josep Lluís Diaz. ■

DIADA DEL LLIBRE: Si teniu la rosa a una mà, poseu-hi a l'altra algun dels llibres de la BIBLIOTECA QUADERN últimament publicats: (GARBA DE MAL LLIGAR, EL NOSTRE PA DE CADA FESTA i LA SARDANA I LES COBLES JUVENILS